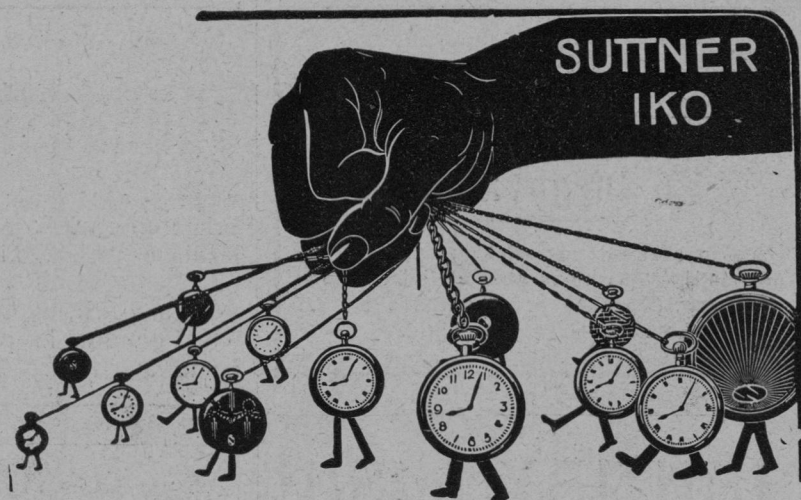

*** ** **

Dobro
,IKO,
uro

vsak občuduje in zaželi, kati ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštne
prosto

☛ Vse ure so natančno preizkušene. ☛

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinate ure po K 22— 26—
32— 40— 60—

Srebrne ure po K 48— 54—
60— 70— 90— 100—

Kovinate verižice . . . po K 2— 3—
4— 6— 10—

Usnjate verižice po K 1.60 2.80
4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani števil. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

≡≡≡ LJUBLJANA. ≡≡≡

Kislo vodo, vino

:: in sadjevec ::

razpošilja

A. Oset, p. Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste zamaške,
≡≡≡ steklenice in sode. ≡≡≡

Josip Jug,

plesarski in slikarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta št. 16.

se priporoča cenj. občinstvu za vsa v
to stroko spadajoča dela. Jamčim, da
:: delam samo s pristnim firnežem. ::

≡≡≡ Solidna in točna postrežba. ≡≡≡

Selenburgova ulica 1
(slovena trgovina Tičan)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

≡≡≡ Mazilo za lase ≡≡≡

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški v Ko-
lodvorski ulici št. 200 ali pa v trafiki pri farni
cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Lončki
po 5 in 6 K. Pošilja se tudi po pošti če se
denar naprej pošlje. Izborno sredstvo za rast
las. — Za gotovost se jamči. — Zadostuje
steklenica. — Spričevala na razpolago.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Rezervni fond okroglo 1,500.000 kron.

STRITARJEVA ULICA ŠT. 2.

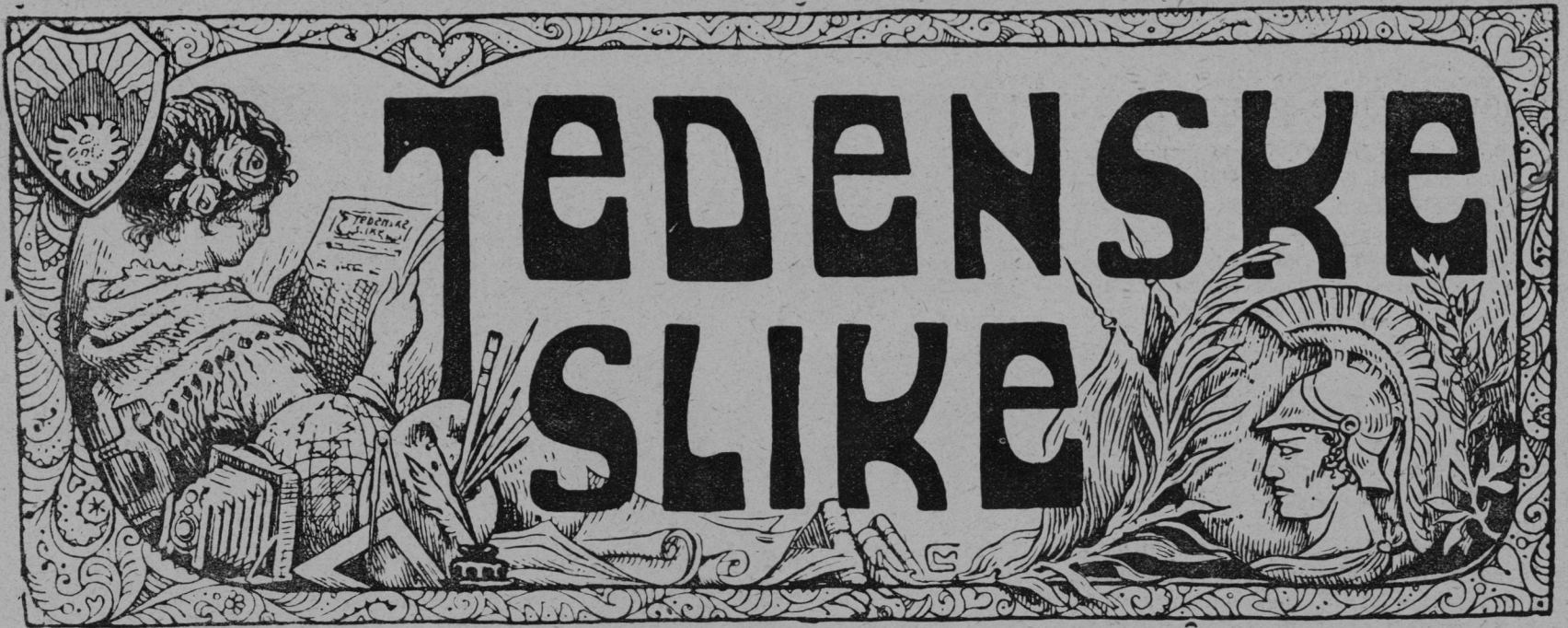
:: Delniška glavnica 10,000.000 kron. ::

Podružnice v Splitu, Celovcu, Sarajevu, Gorici
(t. č. v Ljubljani) in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun
ter jih obrestuje najugodnejše.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

4%⁰ rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za Avstro-Ogrsko; $\frac{1}{4}$ leta K 5; $\frac{1}{2}$ leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 9.

V Ljubljani, v sredo 27. februarja 1918.

Leto V.

Avstro-ogrška oklopna trdnjava na jugozapadni fronti.

A. P. Čehov:

Pripovedovanje gospe N. N.

Deset let je že tega. Bil je čas košnje, dan se je nagibal k večeru. Peljala sem se s Petrom Sergejičem, ki je bil preiskovalni sodnik, na postajo po pisma.

Vreme je bilo prekrasno; ko sva se pa vračala domov, je začel bučati grom in črn, neprijazen oblak je šel naravnost proti nama. Nevihta se je približevala nama in midva njej.

Tam daleč se je svetila naša hiša in cerkev in srebrno so se lesketali visoki jagredi. Vse je dišalo po dežju in po pokosenem senu. Moj spremljevalec je bil dobre volje. Smejal se je in govoril različne neumnosti.

Pripovedoval je, da bi ne bilo slabo če bi na potu dobila kakšen srednjeveški grad z visokimi stolpi, mahom in sovami, da bi se v njem skrila pred dežjem, in če bi naju na vse zadnje ubila strela . . .

Kar je pribežal skoz rženo in ovseno polje prvi val, zapihal je veter in v zraku je zaplesal prah. Peter Sergejič se je zasmejal in pognal konje.

— Dobro! — je zaklical. — Izvrstno!

Tudi mene je spravila njegova razposajenost in pa misel, da bom vsak trenutek mokra do kože, v dobro voljo in smejala sem se tudi jaz.

Takle vihar in hitra voznja, ko ti zmanjkuje sape v vetru in se čutiš kakor ptič, dvigneta in prijetno dražita naše prsi. Ko svase pripeljala na naše dvorišče, je veter že ponehal in težki curki dežja so bili v travo in po strehah. Pri konjskem hlevu ni bilo žive duše.

Peter Sergejič je sam izpregel konje in jih odpeljal v stajo. Čakala sem, da je bil gotov, in stala na pragu strmeč v poševne deževne curke; vonj sena je bil tu močnejši ko na polju, bil je naravnost neprijeten in razdražujoč; od oblakov in dežja je bilo mračno.

— To je pa treščilo! — je rekel Peter Sergejič in se mi približal po zelo močnem udarcu groma, ko je bilo videti, kakor bi bilo nebo počilo na dve polovici. — Kaj?

Stal je na pragu poleg mene, težko dihal od nagle voznje in me gledal. Opazila sem, da uživa v tem.

— Natalija Vladimirovna, — je rekel — jaz bi dal vse za to, da bi čim dalje takole stal in vas gledal. Vi ste danes prekrasni.

Njegove oči so gledale navdušeno in proseče, njegov obraz je bil blede, na bradi in brkih so se mu svetile deževne kapljice, ki so, tako se mi je zdelo, tudi z ljubeznijo gledale name.

— Rad vas imam, — je dejal. — Ljubim vas in ves sem srečen, da vas le vidim. Vem, da ne morete biti moja žena, toda saj nočem ničesar, prav ničesar mi ni treba, le to vedite, da vas ljubim. Molčite, inkar mi ne govorite ničesar, ne brigajte se za to, le to vedite, da ste mi najdražje na svetu, in dovolite, da gledam vaš obraz.

Njegovo navdušenje je prešlo tudi name. Gledala sem njegovo navdušeno lice, poslušala njegov glas, ki se je mešal s šumom dežja, in kakor bi bila začarana, se nisem mogla zgeniti.

Rada bi bila brez konca zrla v njegove bleščeče oči in poslušala.

— Vi molčite — zelo krasno! — je rekel Peter Sergejič. — Molčite še!

Bilo mi je dobro. Zasmejala sem se zaradi in tekla skozi dež v hišo; tudi on se je zasmejal in skokoma tekal za mano.

Oba sva z velikim truščem, kakor otroci, mokre, zasopljena, skakaje preko stopnic zletela v sobe.

Ruski takozvani ljudski komisar za zunanje zadeve, boljševik Trockij, ki je kriv nove vojne med Rusijo in Nemčijo ter med Rusijo in Ukrajino.

Oče in brat, ki me nista vajena videti vesele in smejoče se, sta se tudi začela smejati.

Nevihta se je oddaljila, grom je utihnil, na bradi Petra Sergejiča pa so se le še lesketale deževne kapljice. Ves večer do večerje je pel, žvižgal, se igral s psom in ga podil po sobah, tako da bi kmalu podrl slugo s samovarom. Pri večerji pa je veliko jedel, govoril neumnosti in zagotavljal, da če ješ po zimi sveže kumare, ti diši iz ust do pomladi.

jal k meni skozi okno iz vrta z roso, izkušala sem spoznati, ali imam rada Petra Sergejiša ali ne . . . Spoznala pa nisem ničesar in sem zaspala.

In ko sem zjutraj zagledala na svoji postelji trepetajoče solnčne pege in sence lipovih vej, je v mojem spominu oživel včerajšnji dogodek. Življenje se mi je zdelo bogato, raznoliko, polno krasote.

Popevaje sem se hitro oblekla in tekla na vrt . . .

(Dalje prihodnjic.)

Poljska vlada iz Varšave po avdijenci pri našem cesarju v Iaksemburgu. Zaradi miru z Ukrajino je ta vlada medtem že odstopila.

Ko sem šla spat, sem prižgala svečo in na stečaj odprla okno in neko nejasno čuvstvo mi je prevzelo vso dušo. Spomnila sem se, da sem še neomožena, zdrava, spoštovana, bogata, da me imajo povsod radi, pred vsem pa, da sem spoštovana in bogata — spoštovana in bogata — kako je to krasno, moj Bog! . . . Potem sem se skrila v svoji postelji od hlada, ki je prih-

E. G. Brat.

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

30. nadaljevanje.

Zelo je bil nevoljen stari svetnik, ko so mu sredi obravnave naznanili, da ga prosi prijatelj Franzelt, ravnatelj jetnišnice, naj pride po obravnavi nemudoma k njemu.

Zunaj je snežilo kakor bi letale be-
raške cunje po zraku, mračno je bilo in ne-
prijetno vreme. Svetnik je bil Polly obljubil
da se vrne čimpreje domov. Vedel je, da
ga pričakuje s čajem in pecivom ter da se
brez njega dolgočasi in razburja. Povabilo
v jetnišnico mu je prišlo torej zelo neljubo.

Toda dolžnosti se ni nikdar odtegnil
zaradi neprijetnosti ali kake ugodnosti
druge. Zato je velel poklicati izvoščeka, da

Franc Müller ter da ima še celo kopo gre-
hov na vesti.

„Mož je izredno skesan!“ je pripove-
doval. „In vi, dragi gospod svetnik, ste mu
tako prirasli na srce, ker ste bili dobri ž
njim, da se hoče le vam zaupati. Tu je
ihtel, da bi se kamen omečil. Pojdite torej
prosim, takoj k njemu, da se morda zopet
ne premisli! Z vami pa pojde paznik, ki
naj ostane na hodniku. Kakor veste, prija-

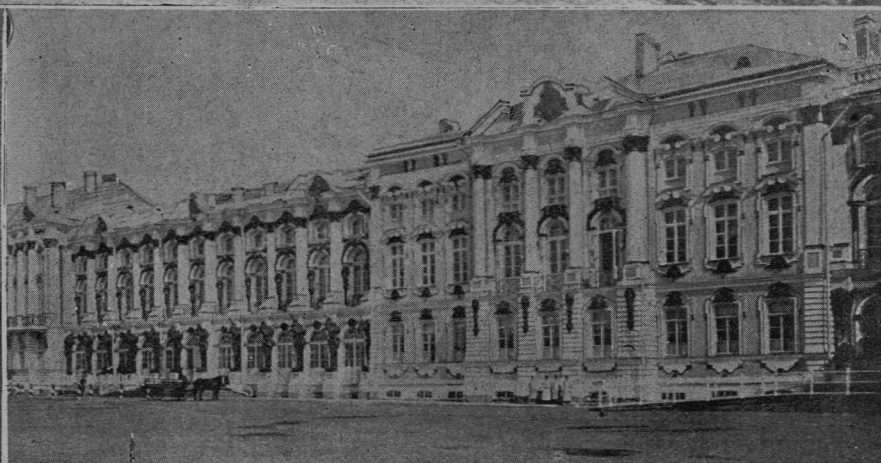
niku. „Ne potrebujem vas. Kadar bom go-
tov, že pozvonim.“

Paznik je odprl duri in svetnik je
vstopil.

Emil Popper alias Franc Müller, recte
Jakob Belič-Bell je sedel v kotu na klopici
in tiščal glavo v roke. Duri so se zaprle,
ključ je zarožljaj, in paznik je naglo odkora-
čil po hodniku. Svetnik je odložil plašč in
klobuk ter stopil k jetniku.

В. А. Волковъ. Петръ Великій посъщаетъ наказаннаго атамана

Slike iz Rusije. Konec vladarske dobe ruske rodbine Romanov: Zgoraj: Proglašenje prvega Romanovca Mihajla Teodoroviča leta 1513 za ruskega carja. Poleg Peter Veliki v ječi na smrt obsojenega kozaskega atamana. V sredi lesena palača v Moskvi, sedež vladarjev, iz katere se je razvil današnji Kreml. Poleg palača Carskoje Selo, kjer je živel bivši car Nikolaj II. — Spodaj: Car Ivan Grozni spremlja na smrt obsojene ustaše na morišče. Poleg: Slika iz dni zadnjih revolucijskih nemirov v Moskvi.

ga v tem snežnem metežu odpelje najprej v
jetnišnico, nato pa hitro domov k Polly.
Niti svojega sodniškega talarja ni slekel,
nego kar hitro je pokril svoj širokokrajni
klobuk, se zavil v svoj razsežni in komodni
„cesarski“ plašč, ter se odpeljal, samo da
bi bil čim preje zopet doma.

Ravnatelj mu je z vso vnemo razložil
svoj doživljaj z zanimivim jetnikom, ki za-
trjuje, da se niti ne piše Emil Popper, nego

telj, se je že enkrat lotil paznika, ga vrgel
ob tla in zaklenil na svoje mesto v celico.“

„Brez skrbi!“ se je smehljaj svetnik
in brisal svoje zlate naočnike. „Ne bojim
se, prijatelj! Govoriti znam s takimi ljudmi.
Sicer pa niso skesanci nikoli agresivni.“

Nato je stopal počasi z aktom pod
pazduho v drugo nadstropje. Pred Jackovo
celico je že stal paznik in čakal.

„Le odidite!“ je dejal prijazno paz-

Ta pa je planil po konci in ga objel,
šepetaje: „Stric, — hvala Bogu, da si
prišel!“

Akti: causa Emil Popper so padli
svetniku izpod pazduhe, omahnil je in se
naslonil na steno: presenečenja je bilo pre-
več naenkrat.

„Ti — ti?!“ je zajecjal in sedel na
klopico, zbežan, kakor bi se zbudil iz tež-
kega sna.

„Jaz — tvoj Jack, stric,“ je šepetal jetnik. „Reši me odtod, sicer zblaznim!“

„Kako, za Boga?!“ je strmel stric. „In Polly . . .“

„Kaj je s Polly?“

„Pri meni je že peti teden!“

„Pri tebi! In Dodd?“

„V Newyorku . . . tam so prijeli človeka, ki se je izdajal pod tvojim imenom!“

Paznik je odprl, in Jack je stopil iz celice.

„Pustite ga na miru!“ je dejal pazniku. „Tu — nesite akt gospodu ravnatelju! Jutri zjutraj pridem sam v pisarno.“

In odšel je po hodniku in po stopnicah navzdol. Ostri naočniki so ga ženirali in dobro je moral paziti, da se ni spodtaknil. A prav tako previdno je hodil po stopnicah tudi stari svetnik. Na zadnjih

in se odkril.

„Ah, hvala, hvala!“ je dejal Jack-svetnik za ovratnikom in zlezel v kočijo. „Poljska cesta — domov!“ je še zaklical, in voz je izginil v snežnem metežu.

Pet minut nato se je ustavila kočija pred svetnikovo vilo. Jack je izstopil in odhitel v hišo. Nasproti mu je prihitela Polly vsa v skrbeh.

„Naj Marta plača izvoščka!“ je dejal. „Potem naj gre takoj k ravnatelju Franzeltu povedat, da ga vabim, naj pride nocoj semkaj! V važni zadevi. In pa kartati hčem zopet enkrat ž njim!“

Motovilil se je okoli obešalnika za obleko ter obračal Polly svoj hrbet.

Čuden je bil nocoj stric, nenavadno odrezano je govoril, takega ni bila vajena. Niti pogledal je ni, niti ji ni dal roke. Kaj se mu je zgodilo? — Vendar je šla v kuhinjo in hitro naročila Marti, kar je stric zahteval.

Godrnjaje si je kuharica ogrnila debelo ruto okoli ramen in odšla.

Ko so padle duri za njo, je „svetnik“ z nenavadno gibčnostjo priskočil, obrnil ključ v ključavnici in nateknil povrhu še zaklopno verigo.

Nato se je obrnil, vrgel plašč in klobuk na tla, vzel z nosa zlate naočnike ter vzkliknil:

„Polly, zlata ženka ali me ne poznaš?“

In skočil je k nji, jo v objemu nesel v sobo na zofo ter jo poljubljal . . . poljubljal . . .

„Zopet te imam! . . . zopet si moja, dušica, ljubica, — oh kako sem srečen!“

In ponovil se je prav tisti prizor, ki sta ga doživela v Hamburgu v hotelu „Esplanade“ v sobi št. 23. — Polly je bila blažena . . .

Potem pa se je Jack dvignil, tekel k omari s stričevo obleko ter si z veliko naglico začel izbirati primerno zimsko obleko, vrhno suknjo in klobuk. Medtem, ko se je oblačil, je kratko pripovedoval, kaj je doživel, odkar se nista videla in kako je ušel iz strenovske ječe.

„Povej stricu, da ga prosim tisočkrat odpušcanja!“ je naročal. „Toda nemške ječe so neznosne. Zblaznil, poginil bi bil, če bi ne bil ušel! Kar sem storil, je bila edina možna rešitev. A kje je Dodd? Kdaj se vrne iz Amerike?“

„Kaj veš tudi to?“

Iz Bresta Litovskega: Turški in avstrijski častnik, nemški mornariški častnik ter slikar profesor Orlik, ki ima nalogo vstvariti zgodovinsko sliko mirovnih sej.

„Ah, to je Popper! — Stric, ti si zdaj moja edina rešitev: daj mi svojo obleko, klobuk in plašč — pa ostani na mojem mestu! Predno odkrijejo moj beg, bom že za sedmo goro in sedmo vodo!“

„To vendar ne gre: sodnik sem — pomisli!“ je ugovarjal svetnik.

„Mora iti!“ je odgovoril Jack. „Ne zameri!“

In objel ga je okoli pasu ter položil na postelj. In predno se je svetnik dobro zavedel, je potegnil Jack z njega sodniški talar, mu sezul čevlje in slekel hlače. In s še večjo naglico se je iznebil svoje obutve in hlač. Nato je oblekel in obul strica in sebe, razparal talar na dvoje ter zvezal stricu roke in noge. Pokril je stričev širokokrajni klobuk, mu vzel in si nataknil zlate naočnike, se zavil v „cesarski“ plašč in pobral akte causa Emil Popper.

Svetnik je bil kakor otrpel. Take predrznosti še ni doživel, niti slišal v vsej svoji praksi. A končno je le začel protezirati:

„Pri Bogu, Jakob, ti si vendarle cel norec! Ugonobiš sebe in mene.“

„Molči, stric!“ je siknil Jack v stričeva ušesa tako energično in ostro, da je starec vztrepetal. „Ali naj ti zatlačim še čep v usta?! Takoj se mi onesvestiš in se zbudiš šele, kadar pride paznik! — Zdrav ostani, stric! Zdaj grem k Polly.“ — Nato je pokril svetnika s kocem in pritisnil na električni gumb tik duri.

treh stopnicah pa mu je čevelj spodrsnil in malone da ni padel, Toda ujel ga je vratar in podprl starega gospoda ter ga vedel skozi vrata na pločnik. Tam je stal in čakal izvošček. Hitro je vratar odprl vozova vratca

Stebri bivšega mostu čez Piavo v Benečiji. Most so topovi razrušili.

„Dà, povedal mi je stric.“

„Te dni ga pričakujemo.“

„Torej sem ušel prav v zadnjem hipu. Popper mu je gotovo povedal vse — in jaz bi bil izgubljen. Zdaj grem, Polly. Ostani pri stricu!“

„Ne, ne, — nič več te ne pustim!“ je zaklicala odločno. „Nič več ne morem živeti brez tebe . . . s tabo pojdem!“

„Bodi vendar pametna!“ ji je prigovarjal Jack, ji objel glavico in jo strastno poljubljal na usta, oči in lase. „Nemogoče je, kar zahtevaš! Sam moram ostati. Pomisli vendar, da naju skupaj Dodd ujame takoj! Marsikaj neprijetnega moram prenesti in pretrpeti, cesar bi ti ne mogla in ne smela prenašati . . . Spomni se dobrega strička Olivera! Ne pozabi, da trpim zanj in — tudi za naju, ljubica! Izvršujem pač le službo . . . rešujem svobodno sprejeto nalogo: če jo rešim, rešim nas vse tri in morda — še koga četrtega, petega . . . O, ljuba Polly, življenje, sreča je šele pred nama, — le zaslužiti si jo morava!“

Začela je bridko jokati, saj je izprevidela, da so Jackovi razlogi neizpodbitni.

„Toda čuj, kaj lahko storiva!“ je dejal in se opravljal dalje. „Lehko se bova še sešla. Stricu pošljem sem ter tja šifrirano brzojavko, ki ti pove, kam se pripelji za mano! Samo uniči jo zmeraj, da me ne izdaš. Tudi ti mi boš lahko na isti način sporočala, kje te najdem. Imenitna misel! Zopet se snideva, kadar bo zrak čist, in se ločiva, kakor hitro se približa mr. Dodd. Si li zadovoljna?“

Kajpada je bila zadovoljna z vsem, kar ji je predlagal. Srečna se mu je vrgla zopet na prsi:

„O, Jack, kako te ljubim!“

„Prav, prav, ti uboga moja ženka,“ je dejal in jo božal po bujnih zlatih laseh, „in ne pozabi, da si moja edina sreča na svetu! Zdaj izginem preko ruske meje. Znam ruski, živel sem že tam, Dodd pa nima niti pojma o rusčini ali sploh slovanskem jeziku. Na Ruskem bo torej izgubljen. Iz Varšave ti brzjavim bržčas prvič. Stric ti prekrbi potni list, in pripelješ se za mano. Velja? — Zbogom, srce! Pozdravi strička!“

Iztrgal se ji je in zbežal iz vile.

V stričevem s kužohovino podšitem kožuhu z visokim ovratnikom, s širokokrajnim kastorcem na glavi, z zlatimi očali na

nosu in s staromodnim dežnikom v rokah se je pripeljal s prvim izvoščekom, ki ga je srečal, na kolodvor. V četrte ure je imel odriniti vlak. Vzel je vozni listek II. razreda v Oppeln, toda vozil se je do Vratislave, ker tu se vlaka križata zaradi zveze v Priesterdorf.

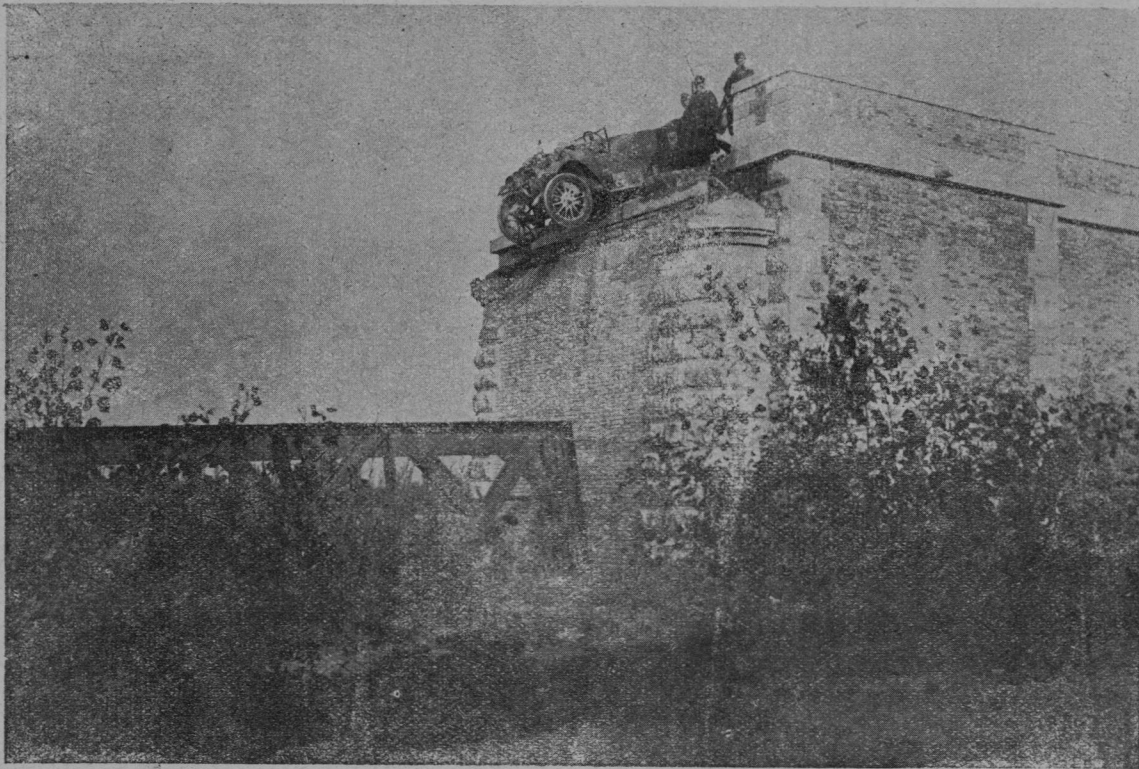
Tako je dospel v Vratislavo in ker je hotoma stopil v napačni vlak, je plačal iz stričeve bankovcev polne denarnice običajno

Naši možje.

(Dalje.)

Za jugoslovansko deklaracijo z dne 30. majnika 1917 so se izjavili:

Pečke, Makolska žup., Pesnica, Petrova vas pri Črnomlju, Pilštajn, okr. Brežice, Planina pri Rakeku, Ploderšnica, okr. Maribor, Podgora v Dobropoljah, Podgorje,

Ostanek stebrov mostu preko Tilmenta. Na levi železni most, ki je padel navzdol, na desni steber, na katerem je obtičal avtomobil.

globo ter se je odpeljal v mesto.

Na Vratislavskem „Ringu“ je bil baš „Kindelmarkt“ z robo za božična drevesa v najboljšem teku. Toda krenil je naravnost v Schweidniško klet ter si naročil ondi kar sedem parov klobasic in veliko mero pijače.

In bil je sam s seboj prav zelo zadovoljen.

(Dalje prihodnjič.)

kam. okr., Fodhrušje pri Kamniku, Podhruška, kamn. okr., Podrečje, kamn. okraj, Polica (Dolenj.), Polica (okr. Kamnik), Poljane pri Škofji Loki, Ponikva ob Južni žel., Poslanci (nekateri) hrvatsko-srbske koalicije ter Starčevićancev, Postojna (mesto), Povir pri Sežani, Predtrg, Gor., Prem, Notranjsko, Preserje, kamn. okr., Presika (okr. Ljutomerški), Prevoje, Gor., Pristova okr. Šmarje, Račna pri Ljubljani, Radeče, Dol., Radomlje, kamn. okr., Radovljica (mesto), Raka na Dolenj., Rakek, Notranjsko, Rankovec, okr. Ptuj, Rašica, kamniški okr., Rateče, Gor., Rateževo brdo (Ilirska Bistrica), Ravnica pri Gorici (begunci), Raztez, sevniški okr., Rečica, Štaj., Rajhenburg, Štaj., Ribnica, Rihemberk, Goriška, Rob (pri Velikih Laščah), Rovte (karete?), Rufolče, kamniški okr., Ruše pri Mariboru, Sedlarjevo pod Sv. Gorami, Sela pri Šumberku, Selca (Gor.), Selnica ob Muri, Senovo, sevniški okr., Senožeče, Sežana, Sinji vrh, Skrilje — Sv. Tomaž na Goriškem, Šlammjak pri Ljutomeru, Slatina, okolica, Slavina, Notr., Slovenski rudarji 2283 podpisov (Trbovlje), Slovenjegraškega okraja občine (skupno), Smolnik pri Mariboru, Smerje (Ilir. Bistrica), Soča (bovški okr.), Solčava, Štaj., Sorica, Splitska duhovščina, Spodnje Koseze pri Brdu, Spodnje Sečevo pri Rogatcu na Štajerskem, Središče, Štaj., Stari trg pri Slovenjgradcu in duhovščina, Stari trg pri Črnomlju, Stari trg pri Rakeku, Statenberg, Makolska žup., Stehanja vas (Višnja Gora), Stolovnik, sevniški okr., Stopno, Makolska župnija.

(Dalje prih.)

V ozadju uničeni most čez Tilment, spredaj začasna brv za naš tren.

Razširjajte
„Tedenske Slike“

S tirolske fronte: Kako ogromno višino snega zapade, se vidi po telegrafskem drogu. Visok je 5 m, a iz snega moli le še za 1 m.

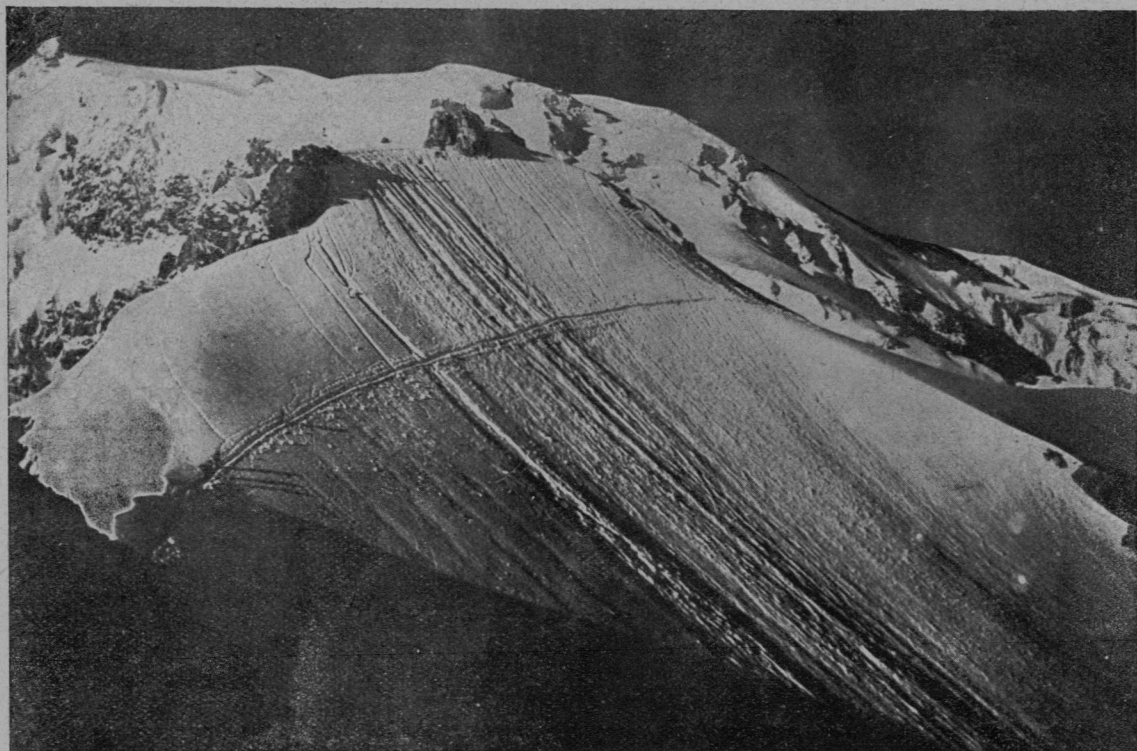
Mi in naša domovina!

Slovenec, tvoja zemlja je zdrava, za pridne nje lega najprava: polje, vinograd, gora, morje, ruda, kupčija tebe rede.

V. Vodnik.

Preteklo je že več ko sto let, odkar je naš prvi pesnik pokazal narodu v teh kratkih besedah njegovo domovino. Vsaka beseda v nji je važna, resnična, premišljena in na svojem mestu.

Kar je veljalo pred sto leti, to velja še danes. Razmere so se sicer izpremenile, a naša zemlja se ni izpremenila. Naša domovina je danes prav ista, ki je bila pred sto leti, samo napredek časa je prinesel vanjo marsikaj novega. Narod mora živeti s časom, mora ž njim napredovati, se razvijati, rasti v svoji sili, v premoženju, izobrazbi in ponosu. Ako narod zaostane, gre čas preko njega, in sosednji močnejši narodi obvladajo njegovo zemljo.

Gaz preko snega in leda na snežniku Ortlerjeve gorske skupine na Tirolskem.

Naš polk koraka s Cima di Presanella med ledeniki navzdol v dolino. Vrsta se vije po snegu kakor gad.

Kar je drugim dom, hiša, polje — to je narodu domovina. Kakor je človek brez doma izgubljen — tako je izgubljen narod brez domovine. Gorje narodu, ki ne ljubi svoje zemlje! Tak narod je zapisan poginu. Ljubezen do domovine tvori narodov značaj, kajti domovina ga je rodila in vzgojila. Narod je le sin svoje zemlje, svoje domovine. Motijo se tisti, ki trdijo, da je vse eno, da ni razlike med narodi, da je ves svet naša domovina. Zakaj pa človek, ki ga je usoda zanesla v svet, hrepeni po svoji rojstni vasi, po svoji hiši, po domačem kraju? To je čustvo, ki ga ne more nihče tajiti.

Spomnimo se naših Amerikancev! Šli so v daljni svet za kruhom in vidijo tam mnogo lepih mest, velikih palač, bogatih pokrajin — in vendar ne pozabijo svoje domače vasi, svojega bednega domovja. To je znak zdravega naroda.

Domovina je življenska sila vsakega naroda. Pri vsaki družini se zgodi, da ostane le eden na domu, a drugi si izven doma ustvarijo svoje novo domače ognjišče — vendar ljubijo vsi svoj pravi dom, boljši, ako pride v tuje roke, kajti njih dom je nositelj njih imena in je podlaga vsega

rodu za bodočnost. Isto je domovina narodu: narod to čuti, — zato brani svojo last, če je treba tudi z orožjem. Že davno, predno je bil jasen pojem domovine, so narodi branili domača tla in so zanje umirali.

Imamo domovino, lepo in dobro. Vse je v nji, kar potrebujemo za svoje življenje. Ta domovina je zdrava. Naše gore, naše bistré reke, naši lepi gozdi, naše trate in gorice pričajo o tem zdravju. Tu mora in more rasti narod lep, krepak in zdrav. Zato je rekel V. Vodnik, da smo „lepe in čvrste postave.“ Ozračje upliva tudi na našega duha. Zato je rekel naš pesnik, da smo „za uk prebrisané glave.“ In vendar smo stradali in umirali v tej zdravi domovini. Kako je bilo to mogoče? — Kljub čvrstim postavam in prebrisanim glavam — nas je bilo od leta do leta manj. Posebno na meji. To je znamenje, da so nas morili — ne telesno, ampak materijalno in duševno.

Legá naše domovine je „najprava“. To vedo posebno dobro naši soséde, zato nas izpodrivajo, da bi se polastili naše domovine.

Ležimo ob prekrasnem morju, v kotu, kjer se stikajo trije svetovi: slovanski, ro-

manski in germanski. Tu je stočišče cest, ki vodijo od Alp na morje. Tu je pristanišče vsega velikega severnega ozadja, in to pristanišče obdajamo mi. Zato so hoteli na vsak način preko našega narodnega telesa priti k morju. Ta lega je zelo ugodna, a tudi nevarna, treba je, da jo obrnemo sebi v korist, da jo rešimo zase, za svoje potomce! Naše mora ostati morje adrijsko, ki je bilo, je in bo slovansko!

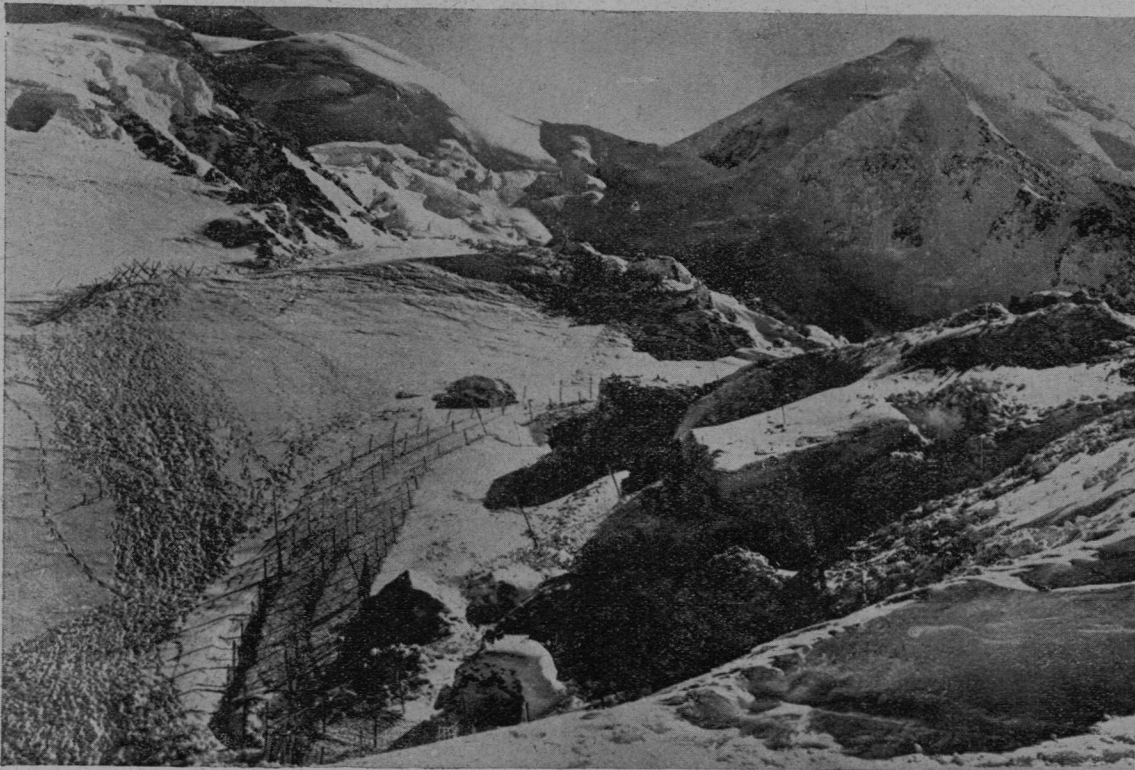
Bogastvo naše zemlje je brez primerno: polje, vinograd, gora, morje, ruda, kupčija . . . Vse stoji tu s svojimi zakladi, da služi našemu narodu. Srečen narod, ki ima tako lepo domovino.

Marsikateri tujec je občudoval to krajoto, a marsikateri tujec je tudi že skušal se polastiti bogastva naših rek, gor, naših rudnikov, kupčije . . .

Po enem stoletju smo šele spoznali, da je narod gospodar v lastni domovini samo tedaj, če o nji sam odločuje. Šele čez eno stoletje so se nam odprle oči, da je ožja domovina Slovencev le del one velike jugoslovanske zemlje, ki so jo zasedli naši pradedje ter jo obdelovali že pred davnimi stoletji. Čez deset milijonov nas je in od Gospesvete do albanskih pečin, od Til-

Najvišje postojanke naše vojske v Ortlerjevi skupini, v višini 3850 m nad Adrijom.

Laške žične ovire v tirolskih gorah.

menta v slovenski Benečiji tja do carigrajskih vrat govore Jugoslovani, zavedajoči se, da so kri naše krvi, en jezik.

Nobena vojna ni posegla tako globoko v življenje narodov in posameznikov kot sedanja. Nobena ni zahtevala toliko žrtev na krvi in premoženju.

Nobena vojna pa ni prinesla ljudstvu in narodom takega plačila, kakor ga bo današnja: svoboda — samoodločbo — najvišji gospodarski in kulturni razvitek.

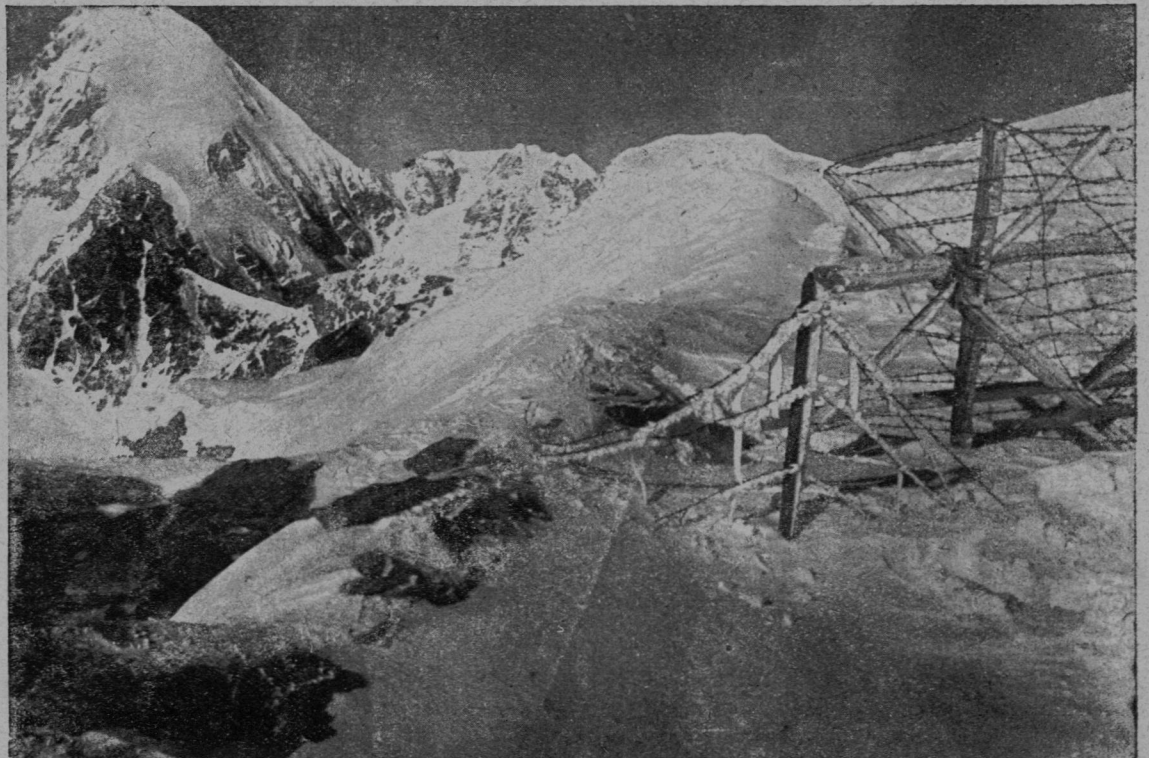
Srečna bo tudi naša domovina.

Ponosna občina.

Občina Žehušice na Češkem je bila doslej širšemu svetu neznana. Poznali so jo samo njeni najbližnji sosedi in oni, ki imajo z njo posla zaradi svojih uradnih dolžnosti. Naenkrat pa je ta občina zaslovela po vsej češki zemlji in daleč naokrog.

Kaj se je zgodilo?

Pred nekaj meseci je v naši gosposki zbornici poleg drugih nasprotnikov češkega naroda nastopil tudi češki veleposestnik grof Thurn-Salm in je imel velik govor

Žične ovire na ortlerskem snežniku v višini 3500 m.

proti Čehom, češ da so veleizdajalci, da njih vojaki dezertirajo in da preveč zahtevajo od svoje države. V sedanjem dogodkov polnem času, ko nas napadajo zdaj Nemci, zdaj Madžari, zdaj plemiči, zdaj židje, se take stvari kmalu pozabijo. Tako se je tudi že skoraj pozabilo, da je grof Thurn-Salm govoril oni govor pred meseci.

Naenkrat pa se je v listih raznesla vest, da je češka občina Žehušice odklonila 1000 K, ki jih je hotel grof Thurn-Salm darovati za občinske reveže. Občina je rekla, da ne mara sprejeti denarja od človeka, ki je v zbornici sramotil češki narod. Thurn-Salm ima namreč v tej občini svoje veleposestvo in je — gotovo ne brez vzroka — dajal vsako leto — že od davnih časov — po 1000 K za reveže. Občina je morala za to svoto vsako leto prositi — letos pa so rekli možje, da naj se ta svota krije iz občinskih dohodov, ker bi bilo ponižujoče za češko občino, da bi prosila ali jemala denar od ljudi, ki sramote češki narod v svojih govorih.

Ko se je o tem zvedelo v Pragi, ni bilo treba nikakega poziva: po vseh kavar-

nah in gostilnah so se zbirale zbirke za občino — zbralo se je v par dneh več ko 1000 K. Čehi so hoteli občini za njen možati nastop zbrati 2000 K. Občina pa je odgovorila, da ne vzame ničesar, ker je storila samo svojo dolžnost, kakor ji je veleval narodni ponos. In danes je njeno ime v vseh listih, v vseh ustih Žehušice!

Občina je prava slika svojih občanov, ona govori v imenu svojih prebivalcev. Zato so tako važne izjave občin! Kaj pomeni v narodu ponosna, samozavestna občina! To je temeljna sila našega narodnega telesa.

In sedaj pomislimo, koliko naših občin je imenovalo za svoje častne člane ljudi, ki niso storili družega, kakor svojo uradno dolžnost, v resnici pa so bili naši narodni nasprotniki. Občina Žehušice je dala zgled, kakšna bodi samozavestna občina! Kdor je nasprotnik naroda, ni naš prijatelj, četudi k nam prihaja z denarjem in darovi. Občina je lahko revna, toda višja od bogastva je čast in nižje — od revščine je sramota. Čez 100 let ne bo noben vnuk vprašal, koliko denarja je imela občin v svetovni vojni — pač pa bo vprašal, ali je naša občina podpisala deklaracijo, ali so njeni možje nastopili, kot je bilo treba takrat, ko je šlo za rešitev slovenske zemlje, za cela stolletja, za vedno!

Vnuki občine Žehušice bodo čez 100 let s ponosom gledali na svoje prednike!

Zdravstvujte!

Zdravje je glavni in največji kapital. Zato ga je treba čuvati in varovati z vso skrbjo. Ako je človek zdrav, more delati, pridobivati in koristiti sebi, družini in vsemu narodu. Najprej zdravje! Iz zdravja izvira vse dobro in koristno. Da si ohraniš zdravje, se ravnaj po sledečih navodilih:

1. Vstajaj zarana, hodi zgodaj spat, izpolni dan z delom!

2. Izogibaj se krajev, kjer je mnogo prahu in dima, velikomestnih cest, plešič in zakajenih gostilniških ter kavarniških prostorov!

3. Ako živiš od svojega duševnega dela, tedaj ne daj, da ti odrevne roke in noge. Ako živiš od dela svojih rok, ne zabi gojiti svojega duha in množiti svojega znanja.

4. Dasi je huda zima, vendar pridno zrači stanovanje. Sveži, čisti zrak se hitro segreje, vlažni in pokvarjeni zrak pa ne postane zlahka gorak. Ne razgrevaj sobe z žerjavico, ki jo prineseš v loncu. Iz žerjavice se namreč dvigajo strupeni plini, ogljenčevi oksid, ki se v obliki višnjevih plamenčkov kažejo nad žerjavico. Če zaspis v prostoru, ki je bil razgret na ta pogubni način, je prav mogoče, da se zjutraj ne zbudiš več. Iz istega vzroka tudi ne zapiraj zapaha peči, dokler je še živ ogenj v peči.

Vsi, ki imate plinovo razsvetljavo, pazite, da bodo petelini vedno zaprti in da ne bo puščala kaka plinova cev. V plinu je tudi ogljenčeva kislina, ki povzroča glavobol, splošno slabost, in ako se je nabere v večji množini — tudi smrt. Zelo nevaren je v sobi vsak kuhalni aparat na plin, ako zgoreli plini nimajo prostega izhoda na plano.

5. Posebno skrbno pazi na otroško sobo in sploh na spalnico, kjer prebiva morda podnevi in spi ponoči po več oseb. Pomisliti treba, da prebije človek več nego tretjino svojega življenja v spalnici. Zato naj bo kolikor mogoče velika, zračna in solnčna. Če držiš otroke vedno v zaduhli sobi, ti bodo bledeli in hirali celo ob najboljsh hrani in postrežbi, prav kakor cvetke, ki jim ne prilivaš in jim ne privoščiš zraka

in solnca. Okenca vaških koč so že itak majhna, toda kmet še ta redkokdaj odpira. Pa tudi po mnogih mestnih hišah skoraj vso zimo ne odpro oken, tako da se mora človek čuditi, kako morejo ljudje prestajati v takem strupenem smradu, polnem vlage. Spalnico treba zjutraj in zvečer zračiti. Jako dobro je navaditi otroke, da spe pri odprtem oknu. Seveda ne smejo stati postelje blizu okna.

6. Da ne kurimo preveč, tega sedaj skoraj ni treba naglašati, ker pač povsod manjka kuriva. Ljudje, ki prebivajo v pre-

navadno vzgoje mehkužen, strahopeten zadržan, ki nima nikake odporne sile; a te potrebujemo danes v podvojeni meri. Razume se, da ne smemo puščati otrok brez nadzorstva.

8. Navadite otroke, da dihajo vedno le skozi nos, ne pa skozi usta. Pri vsakem dihu sprejmeš pol litra zraka, na dan torej nad 10.000 litrov. Sedaj pa treba pomisliti, koliko je v zraku prahu in bolezenskih kalij. Ako dihajo skozi nos, se ustavi vse to v nosu; če dihajo skozi usta, pa prodre okuženi zrak naravnost do pljuč. In tako se

Iz Mezopotamije: Mohamedanke valjajo testo na nizkih ploščnatih kamnih.

toplih sobah, se pomehkužijo ter se zato vsak hip prehlade.

7. Bodi kolikor mogoče mnogo na prostem. Tudi pozimi naj gredo odrasli in

pojavi difterija ali davica, influenza, razne pljučne bolezni itd. Tudi se mrzli zrak na poti skozi nos segreje, preden pride do pljuč in se zato ne moremo prehladiti.

Iz Mezopotamije: Perzijska hiša v puščavi, zgrajena iz ilovice, kamenja in plaht.

otroci na sneg in led; to jim ne bo škodovalo. Nasprotno, utrdijo se, da jim ne bo škodovala vsaka sapica. Preplašni starši, ki se vedno tresejo, da bi se njih ljubljenci ponorečili pri sankanju, drsanju, kopanju, si

9. Navadi sebe in svoje, da boste dihali počasi ter globoko. V ta namen treba ravnega držanja, hrbtnica ne sme biti sključena. Rokodelci, ki se drže pri svojem delu skrivljeno, krojači, šivilje naj večkrat vsta-

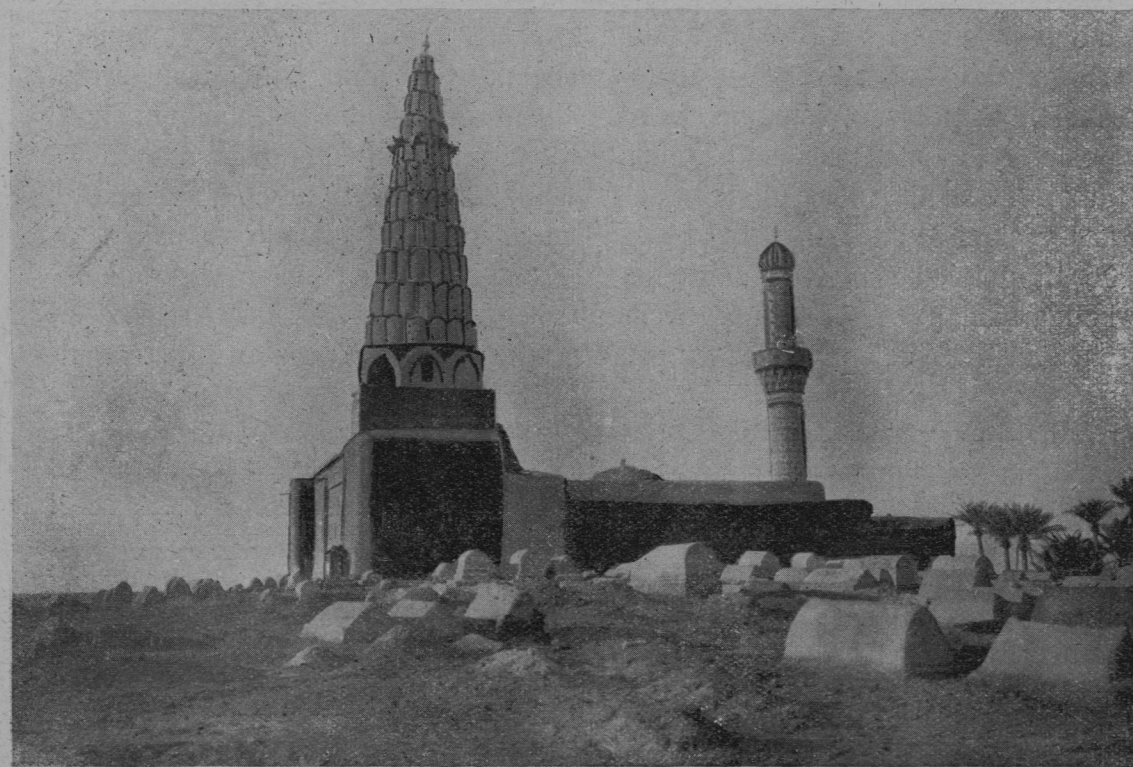
Iz Mezopotamije: Na Tigridu, kjer se prevažajo ljudje le s plavi in čolni.

nejo, sklenejo lakti na hrbtu navskriž, gredo naj za trenotek na prosto ali naj vsaj stopijo k odprtemu oknu ter naj 10—20 krat počasi in globoko zasopejo. Potem bodo s podvojeno silo lahko nadaljevali svoje delo.

10. Umivaj se pogostokrat in temeljito z mlačno in potem še z mrzlo vodo po vsem telesu. Navajaj tudi svojce, da delajo tako. Tako umivanje ali mrzle kopeli utrdijo telo, da lahko kljubuje vsem življen-

skim nezgodam. Bolehni in slabotni ljudje pa naj se kopljejo v mlačni vodi.

11. Žrtvuj vsak dan samo pol ure samemu sebi, saj več ne potrebuješ, da se temeljito očediš, umiješ, po potrebi preoblečeš ter nekoliko giblješ na svežem zraku. To ni izgubljen čas, nego se ti z obrestmi vred bogato povrne.

Iz Mezopotamije: Slavna Omarova mešita v Bagdadu, biser mohamedanske arhitekture.

Razne vesti.

Milo in špirit prinesite s seboj! Društvo brivcev v Pragi je sklenilo, da bo zahtevalo od strank odslej, da morajo prinesiti s seboj milo in perilo. Kdor pa si hoče dati žgati lase, mora prinesiti s seboj tudi špirit.

Detje pri krstu v stari vreči za sol. Oblačil manjka v nekaterih krajih že tako zelo, da niti novorojenčkov nimajo več kam zaviti. Tako so v kraju Völlau pri Meranu prinesli te dni h krstu novorojenčka v stari vreči za sol zavitega.

56.650 mark za eno pisemsko znamko. Pri neki dražbi pisemskih znamk v Köllerjevi trgovini v Berlinu je bila dosežena za pisemsko znamko na nekem romunskem časopisu iz leta 1858. vsota 56.650 mark. — Tako drago se doslej še ni prodala nobena znamka.

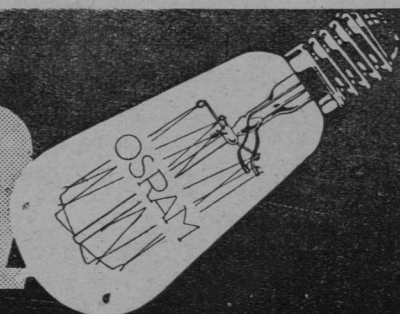
Živežna doklada k poroki. Aprovizični urad v Bonnu daje novoporočencem, ako je izmed njih eden bival najmanj 6 mesecev v mestu, enkrat za vselej kot krepčilo za medene tedne nastopno živežno doklado: 30 funtov krompirja, 2 funta pšenične moke, 2 funta riža, 5 funtov sladkorja, 2 funta kove, 2 funta masla in masti in 10 jajec.

Ogromne zaloge kave na Francoskem. Pridelek kave lansko leto je bil jako velik in na Francosko se je uvozilo toliko kave, da je bila francoska vlada sedaj prisiljena, izdati prepoved za uvoz kave. Kavina borza v Le Havru je zaprta, da bi špekulacija ne izrabila položaja. Dognalo se je, da je sedaj na Francoskem okoli 2,600.000 vreč kave; letna potreščina pa ne presega dveh milijonov vreč. Pri nas pa kave sploh ni dobiti.

Slovanski blok? V parlamentarni seji Poljskega kluba je predlagal Vsepoljak grof Skarbek, naj se postopa v bodoče dogovorno z drugimi slovanskimi strankami. S tem se pripravlja uresničenje slovanskega bloka. Vsepoljaki so se že izrekli za skupen nastop s Čehi. Gališki Poljaki so začeli delati vladi opozicijo, ker je grof Černin novi republiki Ukrajini priznal celo holmsko gubernijo in velik del Podlesja, ki sta baje stari poljski deželi. Poljaki so delali dosedaj tlako vsaki vladi, a za koristi drugih Slovanov se niso nič ali ne dosti brigali. Zdaj, ko se jim je zgodila krivica, pa so se zopet spomnili, da je njih prostor na slovanski strani. Še nedavno so se Poljaki bratili z Madžari ter so odbijali češko in jugoslovansko deklaracijo. Celo demokratični poslanec Stapinski je dejal Slovincu: »Mi smo že vse dosegli in vas zato ne potrebujemo!« — Zmotil se je, kakor se je zmotila vsa Poljska . . . Zato iščejo Poljaki zdaj pomoči pri Slovanih, a ne več pri Madžarih.

Nemci naložili Varšavi kontribucijo. Nemške oblasti so naložile mestu Varšava kontribucijo 250.000 mark vsled zadnjih demonstracij. — V Czenstohovu, Lodzu in Wloclaweku so razglasili oblegovalno stanje. Nemci se vedejo, kakor bi bila Poljska nemška provinca.

Osrām

Pet novih republik. Od Rusije se je odločilo doslej že petero različnih republik, namreč Finska, Ukrajina, kozaki na Donu, Turkmeni v Aziji in Sibirija. Baje sledi še Kavkaz. Toda niti Nemci ne dvomijo, da se osnuje med osrednjo Rusijo in novimi republikami najtesnejša zveza ter pravzaprav skupna vlada, skupno vojaštvo in skupno uradništvo.

Pozdrav iz Sibirije. Prejeli smo sledečo dopisnico: Jalutorovsk, 5. novembra 1917. Slavno uredništvo! Prosimo blagovolite prinesiti v Vašem cenjenem listu sledečo notico: Vsem znancem srčne pozdrave pošiljajo podpisani enoletni prostovoljci, vojni ujetniki v Jalutorovsku (Tobolsk. gub. Sib.) Ivan Brezovec (Trst), Bogomir Špringer (Novo mesto), Franc Grebenc (Brezje pri Krškem), Anton Novak (Hoče pri Mariboru), Slavko Ješovnik (Št. Rupert Slov. Gorice), Joahim Jurčič (Pazin Istra), Ivan Legan (Gradenc p. Žužemberk).

Uniforma iz papirja. Iz Budimpešte javljajo, da dobe železničarji in poštni uslužbenci od države papirnate uniforme po 36 do 40 kron. To uniformo je bajé možno šestkrat oprati.

Lenoba madžarskih uradnikov. Ko je novoimenovani ogrski minister Sereny nastopil svojo službo, je našel v uradu 23 tisoč nerešenih aktov. Del teh aktov je bil že iz leta 1910. Odredil je, da se morajo rešiti najkasneje do konca marca.

Manjše cigarete. Na Nemškem smejo odslej porabiti za 1000 cigaret samo 850 gramov tobaka in ne več dosedanjih 1000 gramov. Teža cigarete se torej zniža od enega grama na 0.85 grama. Vse, prav vse se manjša in krči.

Razširjajte „Tedenske Slike“!

Pridobivajte novih naročnikov! Zahtevajte „Tedenske Slike“ po vseh gostilnah, kavarnah, brivnicah itd. — „Tedenske Slike“ so najlepši, najboljši in največji tednik s slikami na Slovenskem. Prinašajo mnogo zanimivih slik ter poročajo točno, kratko in poljudno o vseh važnih dogodkih doma in v tujini, priobčujejo poučne članke iz vseh strok znanstva in umetnosti, krajše dobre povesti in humoreske, najbolj napetega dejanja bogat izviren roman, gospodarska navodila, ocene, smešnice i. dr. Kmalu začnemo objavljati nov roman, ki bo v polni meri zadovoljeval vsak tudi najizbirnejši okus. — Vabimo torej na naročbo novega, V. letnika „Tedenskih Slik“: ves čas smo pošteno in solidno izpolnjevali svoje obete, in pošteno, solidno hočemo ustrezati svojim naročnikom tudi poslej. To je za naš tednik najboljšo priporočilo. Obnovite naročnino takoj! Ostanite nam torej zvesti! Pridobivajte nam novih naročnikov, ker v slogi je moč in uspeh! — „Tedenske Slike“ stanejo za celo leto 20 K, pol leta 10 K in četrt leta 5 K, posamezne številke po trafikah, knjigarnah, kolodvorih in trgovcih po 40 vinarjev izvod. — Naročite si „Tedenske Slike“ takoj ter jih priporočajte svojim znancem in prijateljem!

Upravništvo „Tedenskih Slik“ v Ljubljani, Stari trg 19.

STAVCE

sprejme „Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg šte. 19.

Potrdila istovetnosti

- ✻ izvršene po najnovejšem ✻
- ✻ predpisu dobe občine v ✻
- ✻ „ZVEZNI TISKARNI“ ✻
- ✻ v Ljubljani, Stari trg 19. ✻

Izšel je velezanimiv roman

„SNAHA“

ki opisuje usodo pogumne Irke, ki je poročila angleškega lorda, dasi iskreno ljubi svoj od Angležev zatirani irski narod ter se poteguje za njegove pravice.

Lordova mati mrzi svojo snaho, ker je Irka, ter jo oholo prezira in jej ob vsaki priliki da občutiti, da ni enakopravna.

„Snaha“ je fin velezanimiv roman iz najvišjih družabnih krogov in bo gotovo zanimal vsakogar.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite si ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel.

Naročite nemudoma!

Broširan stane po knjigarnah in v našem uredništvu izvod 3 K, po pošti 30 v več; za naročnike „Tedenskih Slik“ pa stane s poštnino vred samo 3 K.

„Zvezna tiskarna“ se je preselila z Dunajske ceste št. 9 na Stari trg št. 19 poleg znane kavarne Jakoba Zalaznik.

Upravništvo in ured. „Tedenskih Slik“ in „Slovana“ se je preselilo z Dunajske c. 9 na Stari trg 19 poleg kavarne Zalaznika.

Vsaka gospa
naj čita mojo zanimivo na-
vodilo o modernem
negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju
obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE,**
Presburg, (Ogrsko) Schanzstrasse št. 2.
Abt. 95. — Ne stane nič.

Vsled družinskih razmer se prodaja

enonadstropna hiša

v prijetnem kraju na Notranjskem. Zelo primerno za kakega obrtnika. Od nove železniške proge, ki je v delu, je poslopje oddaljeno samo par minut. Tudi sicer v vsakem oziru ugodna lega. Cena 8000 K. Ponudbe in pojasnila pod „Dom 35“ na upravo lista.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je rozutata voda, ki živi pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2-45. Povzete 55 vinarjev več. — Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

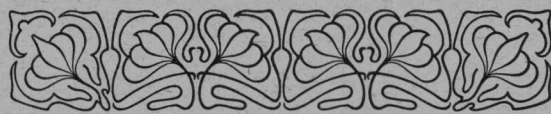
priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v vezenju.
Tovarna v Lincu ustanov. l. 1877.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

DEMOKRACIJA

socialistična revija

izide začetkom februarja. Celoletna naročnina znaša 16.— K. Naročila sprejema upravništvo „Demokracije“, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 5.

Vizitke elegantne in poceni natisne „Zveza tiskarna“ v Ljubljani, Stari trg št. 19.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „**Ria balzam**“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z znanstvenim listom K 2-75, 3 lončki K 5-50, 6 lončkov K 8-50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem. — **Kemeny, Kaschau (Kassa) I. poštni predal 12/661 (Ogrsko).**

Zamaške nove in stare,

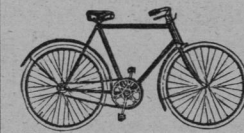
kupi vsako množino,

Ljubljanska industrija probkovih zamaškov

JELAČIN & KO. LJUBLJANA

F. BATJEL prej v Gorici.

LJUBLJANA, Stari trg št. 28.

Moška in ženska dvokolesa še s staro pnevmatiko šivalni in pisalni stroji, gramofoni, električne žepne svetilke. □

Najboljše baterije.

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. — Mehanična delavnica na Starem trgu 11.

□ **Kmetska posojilnica**

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog 23 milijonov. Popolnoma varno

4¹ | 4⁰ | 0

Ljubljanske okolice □

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd.

natisne lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

V Ljubljani, Stari trg št. 19.

kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila vsporede,

